11.11.2014 г. / 19:22:10

Вяра

13.11 по еретическия, †31 октомври по църковния календар - Свв. апостоли Стахий, Ампилий, Урбан, Наркис, Апелий и Аристовул от 70-те апостоли. Свети мъченик Епимах

В памет на свети мъченик Епимах († ок. 250 г.)



Свети Епимах. Фрагмент от стара стенопис. Косово. Сърбия

Свети мъченик Епимах, син на благочестиви християни, произхождал от Египет. Още от най-ранна младост той възлюбил Бога от цялата си душа и имал доброто намерение

на Него Единия да служи. Като подражавал на свети Иоан Кръстител, той се отправил към пустинята и дълго време пребивавал в Пелусийската планина.

Той нямал за ръководител някой от светите отци; негов наставник в това сурово пустинно житие бил Самият Свети Дух. Любовта му към Бога го поддържала и го укрепвала в този труден подвиг. Защото единствено любовта към Бога може повече от всичко друго да научи човека на добродетел; тя подбудила светите апостоли да оставят всичко и да тръгнат след Господа, Който не притежавал земни богатства; пак тя въодушевявала преподобните отци, които се “скитаха … по пустини и планини, по пещери и земни пропасти”; движени от тази любов мъчениците - мъже и жени, мъжествено страдали за Христа, като викал: “Теб, Женише мой, обичам, и Тебе, като търся, страдам.” Тази любов научила и свети Епимах да понася пустинните подизи и трудове, да търпи всякакви напасти от невидимите врагове, да живее свято в Бога и да бъде готов да умре за Него. Като проживял много години в своето пустинно уединение, свети Епимах узнал, че християните в Александрия търпят силни притеснения, при което някои от последователите на Христа, тъй като се боят от жестоки мъчения, се крият в планините и пустините, а други отпадат от вярата. Разпалван от ревност към Бога, светият отшелник напуснал своята пустиня и се отправил към Александрия, като желаел да запечата с кръвта си изповядването Христово, да пострада за Господа и да укрепи по този начин слабите. Като дошъл в Александрия, той видял на какви жестоки мъчения нечестивите идолопоклонници подлагат вярващите. Със сърдечна скръб той забелязал, че бесовското злочестие силно се е разраснало и мнозина от християните се колебаели; езичниците дори осквернили Господния храм. При вида на това светецът смело влязъл в идолското капище. Там тогава имало много народ по случай някакъв езически празник.

Блаженият Епимах в присъствието на всички смело съборил идолите на земята и ги разрушил. Езичниците веднага го хванали и го отвели при управителя Апелиан. Като видял, че управителят седи на съдилището и обрича християните на мъчения, светецът мъжествено се устремил към него, за да порази безбожника и Апелиан не би избегнал ръцете на свети Епимах, ако стоящите наоколо не удържали светеца: такава ревност за Господа проявил подвижникът. Управителят се учудил как човек, облечен в дрипа, може да прояви такава дързост. Той заповядал да го отведат в тъмницата и да го държат там, докато реши, на какво мъчение да го подложи.

В тъмницата тогава се намирали множество верни, затворени заради изповядването на великото Христово име; Епимах укрепил всички за мъченическия подвиг; неговото увещание ободрило и въодушевило вярващите, така че нито един от тях не се уплашил, не отпаднал от вярата, но всички с радост проляли кръвта си за истинския Бог и всички след различни жестоки мъчения предали душите си на Господа. Накрая предали и свети Епимах на люти мъки за това, че той не само че вярвал в Христа и нарушил празника им, но дори повдигна ръка срещу самия управител. Отначало повесили светеца и започнали да го стържат с железни куки, след това започнали да хвърлят по него камъни, като разтрошавали костите му, а той в мъките си възгласял:

- Щом моят Господ Иисус Христос заради мен беше разпънат, прободен с копие и напоен с оцет, тогава не съм ли длъжен и аз да бъда причастник на Неговите страдания. Искам да ме подложите на още по-големи мъчения от тези. Ругайте ме, плюйте ме, възложете трънен венец на главата ми, дайте тръст в ръцете ми, напойте с жлъчка цялото ми тяло, покрийте ме с рани, разпънете ме на кръст, прободете ме с копие. Искам и аз да претърпя това, което претърпя моят Господ.

Много народ стоял наоколо и гледал мъченията на свети Епимах. Тогава в тълпата имало една жена, която можела да вижда само с едното си око, тъй като на другото имала перде. Като гледала страданията на мъченика, тя плачела. В това време пръснала капка кръв от светия мъченик и попаднала в болното око. В същия миг то оздравяло, така че тя можела да вижда с него, както и с другото. При това чудесно изцеление жената извикала:

- Велик е Богът, Когото изповядва този страдалец!

След това мъчителите отсекли главата на Христовия мъченик. Така свети Епимах предал душата си на Господа, за Когото пострадал толкова мъжествено.

Тропарь мученику Епимаху Новому

глас 4

Му́ченик Твой, Го́споди, Епима́х,/ во страда́нии свое́м вене́ц прия́т нетле́нный от Тебе́, Бо́га на́шего:/ име́яй бо кре́пость Твою́,/ мучи́телей низложи́,/ сокруши́ и де́монов немощны́я де́рзости. / Того́ моли́твами// спаси́ ду́ши на́ша.

Перевод: Мученик Твой, Господи, Епимах, в подвиге своём принял нетленный венец от Тебя, Бога нашего, потому что он, имея силу Твою, победил мучителей, сокрушил и демонов бессильные дерзости. По молитвам его спаси души наши.

Кондак мученику Епимаху Новому

глас 4

Многообра́зныя ра́ны претерпе́л еси́/ и вене́ц прие́м от Христа́ Бо́га,/ Ему́же о нас моли́ся, блаже́нне Епима́ше,/ ве́рно соверша́ющих па́мять твою́,// да спасе́т ду́ши на́ша.

Перевод: Ты выдержал разнообразные ранения и принял

венец от Христа Бога, Ему же о нас молись, блаженный Епимах, верно празднующих память твою, чтобы Он спас души наши.

В памет на светите апостоли Стахий, Ампилий, Урбан, Наркис, Апелий и Аристовул (I в.)



Свети апостол Стахий. Фрагмент от миниатюра в стара ромейска минология. Константинопол

Свети Стахий бил поставен от свети апостол Андрей за епископ във Византион; заедно с него свети Стахий въздигнал църква в Аргиропол. Като събрал тук много верни, той ги поучавал на заповедите Христови. Той се трудил така цели шестнадесет години и след такива подвизи предал душата си на Господа. Апостол Андрей ръкоположил в сан епископ Ампилий и Урбан, Ампилий - в Диоспол, Урбан - в Македония. Те ревностно проповядвали Христовото учение и разрушили много идолски капища; **с това те настроили против себе си**

елините и иудеите.

Тези врагове на Христовата вяра предали на мъчения светите мъченици, които се удостоили да получат неувяхващи венци. Светите Наркис, Апелий и Аристовул също проповядвали Христовото Евангелие: Наркис - в Атина, Апелий - в Ираклия, Аристовул - в Британия. Тези свети мъже след много трудове и подвизи предали душите си на Господа.

Тропарь апостолам

глас 3

Апо́столи святи́и,/ моли́те Ми́лостиваго Бо́га,/ да прегреше́ний оставле́ние// пода́ст душа́м на́шим.

Перевод: Апостолы святые, молите милостивого Бога, да подаст душам нашим прощение прегрешений.

Кондак апостолам Апеллию, Урвану, Аристовулу, Амплию, Наркиссу и Стахию

глас 8

Я́ко свяще́нная сокро́вища Всесвята́го Ду́ха/ и Со́лнца Сла́вы сия́ния, по до́лгу воспои́м му́дрыя апо́столы,/ Апе́ллия, Урва́на же и Аристову́ла,/ Ампли́я, Наркисса и Стахи́я,// я́же благода́ть собра́ Бо́га на́шего.

ЧЕТИ-МИНЕИТЪ

buditeli.info © 2017